

تولید خاویار خزر هم به چشم بادامی هار سید

سیطره چین بر اقتصاد ایران

از سیر و نمک گرفته تا جانماز و مهر چینی در خانه‌های ایرانی

حضور چینی هادر صنعت نفت و گاز

چینی‌ها چندی است که در صنایع مهم کشور نیز سایه گسترده‌اند. حضور چینی هادر صنعت نفت و گاز کشور و در دست گرفتن قراردادهای مهم نفتی ایران همواره با نگاه انتقادی کارشناسان روبه‌رو شده است. کارشناسان معتقدند چینی‌ها اساساً توانایی لازم از نظر دانش و تکنولوژی را برای چنین حضور پررنگی در صنعت نفت و گاز ایران ندارند. این انتقادهای تاجایی پیش‌رفت که اکبر ترکان در اظهار نظری گفت: «چینی‌ها با پول ایران قراردادهای نفتی ما را فایناس می‌کنند.» به نظر می‌رسد تحریم‌های بین‌المللی و تیزبینی و هوش چینی‌ها برای استفاده از موقعیت‌های جدید چنین شرایطی را برای حضور چینی‌ها در کشور به وجود آورده. البته ایران نیز با اجرای سیاست غرب سستی‌وزی و نزدیک شدن به کشورهای مثل چین در ایجاد چنین موقعیتی برای استفاده چینی‌ها نقش موثری داشته‌است. هرچند که برخی از مسئولان نفتی معتقدند چنین به دلیل داشتن فعالیت‌های بالادستی، تاحدودی توانایی فنی اجرای

فعالیت‌های پروژه‌های رادار دامن‌کننده مهم آن است که پیمانکاران و مهندسان چینی هیچ تکنولوژی و فن بالاتری نسبت به پیمانکاران ایرانی ندارند.

تولید خاویار خزر در دست چینی‌ها

علاوه بر پوشاک و صنعت نفت و گاز، چینی‌ها خاویار ایران را نیز در دست گرفته‌اند. مدیر عامل صنایع همگن شیلات استان مازندران در رابطه با وضعیت فعلی تولید خاویار در ایران گفت: به دلیل صید بی‌رویه و قاچاق خاویار در ایران این تولید ارزشمند در حال انقراض بوده و پرورش دهندگان خاویار در دو استان و گیلان و مازندران خوب حمایت نشدند و چین با استفاده از بچه‌ماهی آن از دریای خزر به تولید و تکثیر آن پرداخته‌است و طبق پیش‌بینی‌های انجام شده قرار است طی ۱۰ سال آینده حدود شش هزار تن برابر با چهار برابر سهم جهانی خاویار تولید کند. به نظر می‌رسد چینی‌ها قصد این را دارند که در تمام صنایع ایران رسوخ کنند.

تردید چین در ترجیح منافع اقتصادی

از طرف دیگر، خبرگزاری فرانسه در گزارشی

گروه اقتصادی - حضور پررنگ چینی‌ها در مبادلات اقتصادی ایران تبدیل به ماجرای جالبی شده‌است. این روزها این حضور بر تمام بخش‌های اقتصادی کشور سایه گسترده‌است. محمود احمدی‌نژاد زمانی در یکی از سفرهای استانی خود عنوان کرده بود که «برای کنترل تورم در کشور از واردات استفاده می‌کنیم» اما عملکرد دولت نهم در زمینه واردات موقعیتی برای بورس همه جانبه کالاهای چینی به ایران ایجاد کرد. اگر تا پیش از این تنها کفش و کیف و لباس، ایرانی‌ها «چینی» بود؛ حالا جانماز و تسبیح و مهر و پرچم مورد نیاز ایران را نیز چینی‌ها تولید می‌کنند. چشم‌بادامی‌های پرتالاش حتی به این کالاهایز قناعت نکرده‌اند و اکنون روی کالای سنتی مانیز دست گذاشته‌اند و کار به جایی رسیده که سیر و نمک چینی هم سر سفره ایران آمده‌است. چینی‌ها تا اینجا کار تنها را ضی به واردات کالاهای خود به ایران نشده‌اند و مدتی است که در محافل اقتصادی بحث بر سر جعل نشان استاندارد ایران از سوی چین مطرح شده‌است. این حجم گسترده حضور کالاهای چینی و ور شکستگی تولید کنندگان ایرانی واز دست رفتن هزاران فرصت شغلی قطعاً ضرر به‌های جبران‌ناپذیری را به پیکره اقتصاد ایران وارد کرده‌است. این ضرر به‌ها تاجایی بوده که در برخی موارد دشمن مردم را نیز باعث شده و در افکار عمومی فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی چین در ایران منفی جلوه کرده‌است.

ادعا کرده مقامات چینی در انتخاب ایران یا آمریکا به عنوان کشوری که بیشتر از دیگری منافع اقتصادی آنها را تامین می‌کند مرد ده‌ستند. به گزارش خبرگزاری نزدیک دولت مسکو و پکن تاکنون در برابر فشارهای کشورهای غربی برای اعمال تحریم‌های تجاری جدید بر ضد ایران مقاومت کرده‌اند. کارشناسان و تحلیل‌گران بر این باورند که منافع تجاری و اقتصادی چین و روسیه ممکن است بر تصمیم آنها در قبال مسئله هسته‌ای ایران تاثیر گذار باشد. فارس می‌گوید: البته روسیه و چین دارای منافع زیادی در بخش نفت و گاز ایران هستند. ایران سومین صادر کننده بزرگ نفت به چین به شمار می‌رود. حجم مبادلات تجاری ایران و چین طی سال ۲۰۰۸ به بیش از ۲۸ میلیارد دلار رسیده است. با وجود تمام این مسائل حمایت این دو کشور از ایران سوال‌های زیادی را به وجود آورده‌است. به هر حال آمریکا به عنوان بزرگ‌ترین قطب اقتصادی دنیای تردید مبادلات تجاری بسیار گسترده‌تری را به نسبت ایران با این دو کشور دارد. سوالی که در این بین به وجود می‌آید این است که آیا در این بین تنها منافع اقتصادی مطرح است؟ یا مسئله‌های دیگر در این بین در حال اتفاق است. علاوه بر تردید مقامات چینی، در مهره چینی دیپلماسی ایران با روسیه و چین در شرایط روز نیز از دیگر مباحثی است که دغدغه کارشناسان سیاسی از سویی و افکار عمومی از سویی دیگر را انگیزه‌دهنده‌است.